

LOUŇOVICKÝ zpravodaj

1/2015

Vydává Obecní úřad Louňovice • březen 2015

SLOVO ÚVODEM

Vážení spoluobčané, milí Louňováci!

S novým rokem přibyla do Louňovic nová ředitelka mateřské školy, paní Bohumila Nováková z Uhřetěvsi. Přejme jí mnoho úspěchů v její nelehké práci a doufejme, že se jí u nás bude líbit a že se naše školka bude pod jejím vedením nadále rozvíjet.

S příchodem jara bych chtěl opět apelovat na všechny zahrádkáře a pečovatele o okolí svých domů. Biologický odpad, který (nejen) při jarních úklidech vyprodukujete, patří do biopopelnice, na kompost nebo do kompostárny, nikoli na okraje lesů, do příkopů u cest či na pole! Máme již mnoho jednoduchých nástrojů, jak se nežádoucího odpadu zbavit, nekažme si tak prostředí, ve kterém žijeme.

Zároveň bych chtěl upozornit na mnozíci se krádeže a vloupání a vyzvat občany k ostražitosti. V posledním únorovém týdnu došlo dokonce k vloupání do úpravny vody, odcizena byla „jen“ motorová pila, ale

bylo nutné okamžitě přerušit dodávku vody z našich vrtů a nechat udělat rozbor vody, abychom měli jistotu, že šlo opravdu „pouze“ o krádež. Louňovické domácnosti odstavení našich vrtů nezaznamenali, protože byla zvýšena dodávka vody z vodovodu Region Jih, tedy ze Želivky. Rozbory vody našťastí neukázaly žádné znečištění. Nabádám všechny obyvatele, aby nahlašovali veškeré, i drobné krádeže Policii ČR, a to buď na známé číslo 158, nebo přímo obvodnímu oddělení v Říčanech na číslo 974 881 730. Buďte všímaví ke svému okolí, mnohým trestným činům je tak možné předejít.

Na závěr bych rád poděkoval za dlouhodobou spolupráci paní Olze Myslíkové, která od samého počátku existence Louňovického zpravodaje jej graficky zpracovávala, abyste v něm všechny informace našli hezky přehledně.

Přeji Vám příjemný začátek jara a věřím, že se budeme i nadále setkávat při našich četných akcích.

Josef Řehák – Váš starosta

ROZSVĚCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Zápis z jednání zastupitelů OBCE LOUŇOVICE od 1. 12. 2014 do 23. 2. 2015

Zastupitelé vzali na vědomí:

- Výsledek konkurzního řízení na ředitelku Mateřské školy Louňovice. Ředitelkou MŠ Louňovice byla jmenována starostou obce na funkční období šesti let Bohumila Nováková.
- Kalkulaci vody předané z Regionu Jih pro rok 2015. Cena vody předané je pro rok 2015 ve výši 27,78 Kč, včetně DPH 31,95 Kč.
- Odsouhlasené rozpočtové opatření č. 10.
- Zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření obce Louňovice za rok 2014 s následujícím závěrem – nebyly zjištěny chyby a nedostatky, kromě chyb a nedostatků zjištěných při dílčím přezkoumání, které již byla napraveny.
- Odmítnutí odměny za výkon funkce člena Kontrolního výboru Ing. Josefa Maloty s účinností od 27. ledna 2015.

Zastupitelé rozhodli:

- Nebude umožňováno napojení nemovitostí z jiných katastrů na vodovod a kanalizaci.
- Neuzavřít smlouvu o zřízení věcného břemene mezi ČEZ Distribuce a Obcí Louňovice na uložení elektrizační soustavy kNN v p.č. 473 z důvodu nesouladu se Smlouvou o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene.
- O zamítnutí prominutí poplatku za likvidaci komunálního odpadu.

Zastupitelé odsouhlasili:

- Smlouvu o uzavření budoucí smlouvy o zřízení věcného břemene – služebnosti a smlouvu o právu provést stavbu č. IV-12-6017886/VB01 Louňovice, Na Výsluní – kNN pro čp. 276.
- Smlouvu o výpůjčce uzavřené mezi Muzeem Vysočiny Jihlava, p. o. a obcí Louňovice na výpůjčku sbírkových předmětů umístěných v Kamenickém skanzenu v Louňovicích na další období do roku 2019.
- Odměny členům výborů/komisí (nevolených zastupitelů).
- Na základě žádosti nájemce čp. 17 snížení nájmu z 13.000 Kč/měsíc na 10.000 Kč/měsíc.
- Prodloužení nájemních smluv – byty v mateřské škole do 31. 12. 2015.
- Obecně závaznou vyhlášku Obce Louňovice č. 1/2014, kterou se mění příloha č. 1 Obecně závaz-

né vyhlášky č. 2/2012, kterou se stanoví poplatek za komunální odpad na území obce Louňovice.

- Podání požadavku na vykonání obecně prospěšných prací v obci Louňovice na Probační a medi-
ační službu.
- Kalkulaci vodného a stočného pro rok 2015 – vodné ve výši 36,631 Kč/m³ bez DPH a 42,126 Kč/m³ s DPH, stočné ve výši 32,801 Kč/m³ bez DPH a 37,721 Kč/m³ s DPH.
- Dodatek č. 1 Smlouvy o partnerství a spolupráci „Kompostárna Struhařov“ uzavřené mezi Obcí Struhařov a Obcí Louňovice.
- Dodatek č. 2 k Nájemní smlouvě uzavřené dne 12. 2. 2004, ve znění dodatku č. 1 mezi Obcí Louňovice a O2 Czech Republic a. s.
- Směrnici k provedení roční účetní závěrky za rok 2014.
- Zastupitelé vyslovili předběžný souhlas k provedení nezbytných rozpočtových opatření k 31. 12. 2014 s tím, že přijatá rozpočtová opatření budou předložena zastupitelstvu ke schválení v měsíci lednu 2015.
- Příspěvek na provoz občanského sdružení Modré dveře v Kostelci nad Č. l. ve výši 15.000 Kč.
- Rozpočtové opatření č. 11.

Starosta informoval zastupitele:

- O novém územním plánu Louňovic. Bylo zahájeno projednávání Územního plánu Louňovice. Dne 8. ledna 2015 proběhlo společné jednání se schůzkou pozvaných dotčených orgánů, Krajským úřadem Středočeského kraje a sousedními obcemi.
- O jednání s ROPIDem týkajícím se dopravní obslužnosti. Dopravní obslužnost v roce 2015 zůstane zachována ve stejném rozsahu jako v předchozích letech. Z důvodu snížení cen PHM a většího počtu cestujících se snížil příspěvek obce z 270.000 Kč/rok o 33.000 Kč.
- O možnosti elektronické aukce na dodavatele svozu komunálního odpadu.

Na vánočním koncertě Státní opery Praha v mukařovském kostele bylo vybráno na dobrovolném vstupném 10.773 Kč, zastupitelstvo rozhodlo o daru ve výši 4.227 Kč. Finanční prostředky ve výši 15.000 Kč byly předány farnosti Říčany na opravy kostela v Mukařově.

Návrh rozpočtu obce na rok 2015 byl vyvěšen.

Josef Řehák

Upřesnění termínů likvidace odpadu pro Louňovice v roce 2015

(platí i pro část Vyžlovky)

Provozní doba „Shromaždiště odpadů“

Shromaždiště odpadů je obcí stanovené sběrné místo čp. 360 – obecní garáž v ulici Ke Kaménce u fotbalového hřiště, kde občané mohou odevzdat v určených termínech obsluze velkoobjemový odpad, komunální odpad v určených pytlích, pneumatiky osobních automobilů bez disků, železný šrot, elektroodpad, nebezpečný odpad, světelné zdroje, tonery, baterie

v sezóně (období od 1. 4. do 31. 10.)

St – 17.00 – 19.00 hod.

Ne – 9.00 – 11.00 hod.

mimo sezónu (období od 1. 11. do 31. 3.)

Ne – 9.00 – 11.00 hod.

Výsyp popelnic (komunální odpad)

1x za týden – **modrá známka** – v pátek

1x za 14 dnů – **zelená známka** – každý lichý týden v pátek

kombinovaný – **oranžová známka** – zimě (od 1. 10. do 31. 3.) 1x týdně, v létě 1x 14 dnů

chaty 1x za 14 dnů – **bílá známka** – každý lichý týden v pátek od 1. 4. do 31. 10.

Chaty bez popelnic – černé pytle (s logem ASA)

Komunální odpad v tzv. černých pytlích (vydanými OÚ Louňovice, označené logem svozové firmy) se odevzdává v sezóně v provozní době na „Shromaždišti odpadů“.

Výsyp hnědých popelnic (bioodpad)

1x za týden – **žlutá známka** – každé úterý od 7. 4. do 1. 12. (dle povětrnostních podmínek)

1x za 14 dnů – **žlutá známka** – každý lichý týden v úterý od 7. 4. do 1. 12. (dle povětrnostních podmínek)

Výsyp kontejnerů na plast – každé úterý a čtvrtek

Výsyp kontejnerů na papír – každé pondělí

Výsyp kontejnerů na sklo – 1 x za 4 týdny: 21. 1., 18. 2., 18. 3., 15. 4., 13. 5., 10. 6., 8. 7., 5. 8., 2. 9., 30. 9., 28. 10., 25. 11. a 23. 12.

Velkoobjemový odpad – vždy v sobotu mezi 9.00 a 11.00 (do naplnění):

9. května a 26. září u hřiště

16. května a 3. října u hřbitova

23. května a 10. října u rybníku Požár

30. května a 17. října II. hráz u kontejnerů

Železný šrot a elektroodpad – se odevzdává v provozní době na „Shromaždišti odpadů“, u železného šrotu obec poskytuje (po předchozí dohodě) bezplatný odvoz

Nebezpečný odpad – se odevzdává pouze **10. května a 30. srpna** v provozní době na „Shromaždišti odpadů“

Pneu – se odevzdávají (bez disků!) pouze **7. června** v provozní době na „Shromaždišti odpadů“

Odložení odpadu do „Shromaždiště odpadů“ mimo termín lze také dohodnout na tel.: **728 171 922**

DŮLEŽITÁ INFORMACE

Odpočty stavů domovních vodoměrů (trvale obydlené domy) budou provedeny ke konci března 2015

Jak správně třídit odpad – PAPÍR

V Louňovicích třídíme odpad už pěknou řádku let. Prvopočátky třídění začaly v roce 1999, kdy obec uzavřela smlouvu o likvidaci odpadu s firmou Technické služby s.r.o. Kostelec nad Černými lesy, vedenou panem Synáčkem. Mnozí si jistě vzpomenou, že to byl pytlový systém, kdy jsme do každé domácnosti dostali určité množství barevně odlišených pytlů, do kterých jsme hromadili vytríděný odpad (plast, sklo, papír), a ve stanovených termínech je svozová firma od našich domů odvážela. Dnes máme na několika stanovištích v obci umístěny kontejnery, kam můžeme svůj tříděný odpad odkládat.

Ale děláme to správně?

Začneme papírem, kterého vyprodukuje průměrná česká domácnost za rok hmotnostně nejvíc. Papír se dá v průmyslu recyklovat 7x, výjimečně až 20x. Naposledy se dá využít recyklovaný papír na plata na vajíčka či ručičky toaletního papíru, které už do separovaného odpadu nepatří a mohou se vyhodit do bioodpadu nebo

na kompost. Papírový odpad se také přimíchává do stavebních hmot nebo se z něj dá vyrobit tepelná izolace.

Jak tedy správně třídit papír?

Do modrého kontejneru na papír můžeme vhodit například: časopisy, noviny, reklamní letáky, sešity, papírové obaly, krabice z lepenky (sešlápnuté, rozřezané), knihy bez vazby, obálky s fóliovými okénky a bublinkové pouze bez plastového vnitřku, nevadí ani papír s kancelářskými sponkami.

A co do modrého kontejneru nepatří? Mastný, promáčený či jakkoli znečištěný papír, použité pleny, vložky, kapesníky, ubrousky, utěrky, ručníky, nápojové kartony, povoskovaný papír, pytle od cementu, laminátový papír apod. Tento odpad nelze recyklovat a patří do směsného odpadu, tedy do popelnice.

Další informace k třídění odpadu najdete na

www.jaktridit.cz.

Marie Boudová

POZNAMENEJTE SI DO KALENDÁŘE

Toulky louňovickou historií, 14. března 2015 v restauraci U Henců

Maškarní zábava v sobotu 28. března 2015 v restauraci U Henců

Malování vajíček v sobotu 4. dubna 2015 od 10.00 hodin na OÚ Louňovice

Uklidíme svět v sobotu 11. dubna 2015 v 9.00 hodin u lesního hřiště na Horáku a u hřiště O.S. Sportklub na I. hrázi

Dětská burza v sobotu 11. dubna 2015 od 14.00 do 18.00 hodin v sále hotelu U sv. Huberta

Koncert skupiny Scandula v sobotu 18. dubna 2015 od 18.30 hodin v restauraci U Henců

Stavění máje ve čtvrtek 30. dubna 2015 odpoledne za hřištěm TJ Slavia Louňovice

Čarodějnice ve čtvrtek 30. dubna 2015 v 18.00 hodin za hřištěm TJ Slavia Louňovice

CEEKL – cyklovýlet v pátek 8. května 2015 - start v 9.00 hodin u Zvoničky

CEEKL – konference v pátek 8. května 2015 v 16.00 hodin u Petruželů na zahradě na II. Hrázi

Sbírka na útulek v sobotu 16. května 2015, sběrný dvůr u hřiště

Kuličkíada – v sobotu 16. května 2015 od 14.00 hodin na lesním hřišti na Horáku

Den dětí v sobotu 30. května 2015 ve 14.00 hodin na hřišti O.S. Sportklub na I. hrázi nejen pro naše nejmenší. Děti si budou moci vyzkoušet některé disciplíny soutěže „Odznamu všestrannosti olympijských vítězů“

Beseda s pamětníky v neděli 7. června 2015 v 15.00 hodin v salonku restaurace U Henců

Vánoční kulturní akce a zpěvy

Předvánoční atmosféru odstartovalo zdobení a rozsvěcení vánoční jedle v parčíku u kamenického skanzenu o prvním adventním víkendu. Po neblahém konci stříbrného smrku před OÚ, který podlehl kůrovci a poté motorové pile, byla za vánoční strom vybrána jedle rostoucí v parku na protější straně, což se ukázalo jako výborné řešení. Strom je to nádherný a prostředím skanzenu umožnilo uskutečnit před samotným rozsvícením malou slavnost. Akce se ujala Míša Budská s Majkou Exnerovou a malí zpěváčci, které paní Budská učila zpívat. Majka doprovázela zpěváky na klávesy. Na účinkujících bylo jasné vidět, jak si vystoupení užívají a na jejich zpěvu bylo patrné, že jejich hlásky byly „školené“. Věčná škoda, že paní Budská již není občankou Louňovic a další podobné akce se patrně pod jejím vedením neuskuteční.

Podobně nejisté byly zpočátku i devatenácté zpěvy pod Zvoničkou, a to z podobného důvodu, protože duše souboru Ondřej Cutych se z Louňovic odstěhoval. Zúčastnil jsem se všech ročníků od prvního před samoobsluhou v roce 1996, kdy Ondra s Janou Zahálkovou přišli i malým Johánkem a zazpívali pár koled. Příští rok jsme již postavili u OÚ stan a účinkovalo se tam. Další místo bylo před hotelem U sv. Huberta, až se posléze ukázalo jako výborné místo prostranství pod Zvoničkou. Za celou dobu se nestalo, že bychom nezpívali, pouze jeden rok, kdy si Jana s Ondrou dali pauzu, jsme měli Lidušku z Říčan. Zpívali moc hezky, ale nebylo to ono. Naše zpívání jsme si od A až do Z organizovali sami a svými hlasy jsme dotvářeli celkový dojem. U vystoupení říčanské

Lidušky jsme poslouchali koncert. Rád vzpomínám na Janu Zahálkovou (bohužel již zesnulou), jak vždy roze-psala úkoly pro celé zastupitelstvo a další dobrovolníky. Ten zařídí postavení jeslí, další topení v koších, olej do loučí a jejich distribuci, zhasnutí veřejného osvětlení, uzávěry dopravy, pečení kaštanů, vaření a nalévání svařeného vína a čaje atd. Mně vždy uložila přivítání účastníků a přivedení velblouda. Druhý úkol jsem nikdy nesplnil, ale několikrát jsme měli u jesliček živé ovečky, kozu, oslíka a poníky. Z našich hojně navštěvovaných zpěvů si vzaly vzor i některé okolní obce. Jsem rád, že Ondra veřejně přislíbil, že tradice bude dále pokračovat.

Na našich zpěvech léta zpívá svou koledu Jirka Pospíšil, zvaný Tulák. Koledu má po svém otci zpěvákovi Járovi Pospíšilovi, na kterého bylo na ČRo Dvojka při příležitosti jeho 110. výročí narození vzpomenu. Jirka také již 15 roků pořádá na Štědrý den po obědě v restauraci zpívání koled za doprovodu různých hudebníků.

Poslední již tradiční akcí byla Rybova Mše vánoční v podání sólistů a členů Státní opery v Praze. Jako vždy nádherná. Nevím, kolikrát jsem Rybovu mši slyšel, ale vím, že se mi nikdy neomrzí a tu krásnou kulisu v mukařovském kostele si vždycky vychutnám. Jsem velmi rád, že tyto výše popsané akce se staly v Louňovicích tradicí a děkuji všem, kteří se o to zasloužili a každoročně se na jejich organizaci podílejí.

Pavel Čadil

Vítání občánků

Dne 28. listopadu 2014 proběhlo již třetí vítání občánků v tomto roce. Tentokrát jsme na obecním úřadě přivítali čtyři chlapečky – Davida, Filipa, Václava, Hynka a jednu holčičku - Evu. Děti z mateřské školy, které tentokrát doplnily i děti ze základní školy, vystoupily s pásmem krásných písniček. Po přivítání starostou Josefem Řehákem se rodiče podepsali do pamětní knihy obce Louňovice.

Každá maminka obdržela květinu a starosta rodičům předal pamětní list a dárek pro miminka.

Přejeme dětem šťastný život v naší obci.

Dana Kodejšová

Mikuláš 2014

Mikulášská besídka se konala v sobotu 6. prosince od 15.00 hodin, již tradičně v sále hotelu U sv. Huberta. Přišlo celkem 82 dětí v doprovodu rodičů či prarodičů. Většina dětí byla ve věku od jednoho do šesti let, nejstaršímu z dětí bylo 12 let.

Před příchodem Mikuláše připravil pro děti divadelní spolek DIPONA jako dárek pohádku „Čert a Káča, ale trochu jinak“. Dětem i dospělým se představení moc líbilo.

Po pohádce již všichni netrpělivě očekávali Mikuláše s čertem a andělem (některé děti s menšími či většími obavami). Do sálu nejdříve vtrhnul s velkým halasem čert, takže některé menší děti se bály a začaly se schovávat za dospělé. Naštěstí za čertem následoval Mikuláš, který byl moc hodný, a společně s andělem rozdál všem dětem za písničku či básničku mikulášský balíček.

Mikulášská besídka se vydařila, čert odešel s prázdným pytlíkem a děti odešly spokojené z příjemně stráveného odpoledne.

Ivana Hřebcová

Pátá zimní Apalucha

Již pátým rokem se parta Mazlíků odebrala do zasněžených hor na akci „Apalucha“. Inspirace komedií „S tebou mě baví svět“ je opravdu znatelná, a tak se akce účastní pouze tatínkové se svými potomky. Letošní výprava čítala 17 mužů a 24 dětí, což se jeví jako rekord a zřejmě mezní limit. Třetí lednový týden nás přivítaly krásně

zasněžené Krkonoše a z minulého ročníku již známá chata Idyla v Jánských Lázních. Prostě idyla! Lyžovalo se, bobovalo i sáňkovalo a všichni si pobyt náramně užili. Na 6. ročník „Apaluchy“ se už teď všichni těší!

Mazlíci

Mazlíci v jednom kole

Mazlíci 2014/2015

Protože od tanečních kurzů absolvovaných v juniorském věku uběhla již řada let, rozhodlo se několik párů využít umění tanečních mistrů manželů Vítových a vstoupit do tanečního kurzu pro dospělé. Od podzimu se ve čtrnáctidenních intervalech v úterní večery

promění sál restaurace U sv. Huberta v taneční parket. Procvičují se variace jak do klasických, tak i latinskoamerických tanců. Chvilky soustředění se střídají s okamžiky legrace. Všichni si to užívají!

Mazlíci

Zimní sportování

Již po několikátý rok se nekonala lednová akce „Louňovická brusle“ a vždy za to mohlo počasí, které nedovolilo zamrznutí rybníční hladiny. Ovšem koncem roku se na Louňovickém rybníce bruslilo. Pravda, jen asi 3 dny, ale i tak to byla paráda. 30. prosince byla za pomoci frézy upravena bruslařská dráha i hřiště na hokej. Odpoledne se hokeje zúčastnilo asi 16 borců a bruslařské dráhy využilo několik desítek občanů různého věku. Obdobně to vypadalo i 31. prosince, kdy bylo upraveno

další hřiště a silvestrovský zápas si nenechalo ujít na 20 hokejistů. Strávit aktivně poslední den roku na bruslích se rozhodla spousta dětí, rodičů i prarodičů.

Několik mrazivých nocí začátkem února pak také umožnilo trochu bruslení na našich rybnících, ale dlouhého trvání ledová plocha opět neměla.

Mazlíci

Divadlo v Louňovicích

Přichází jaro a příroda se po zimě probouzí, aby po zaslouženém odpočinku mohla vyklíčit a vykvést. My divadelníci jsme ale ani na chvíli nepolevili, a tak se plody naší práce můžeme chlubit již nyní.

V lednu jsme si zahráli naši pohádku Čert a Káča v divadle v Poděbradech, v krásném prostoru profi vybaveného jeviště. V únoru se podařilo dosáhnout na další metu, kterou jsme si od počátku našeho budování louňovického divadla vysnili. Louňovické divadlo má vlastní oponu. Zásahu a velký dík má nejen náš nezdolný Pepa Pšenička, ale i paní Maruška Boudová, která velmi ochotně pomohla svými šikovnými rukama a šicím strojem. Ve fázi dokončování a vyladování je nastudování dvou povídek pod názvem 5 dolarů za lásku. Na premiéru se můžete těšit 4. 4. 2015.

A co jste mohli v novém roce vidět na louňovických prknech?

3. 1. přijelo pro děti zahrát milovické A-Z divadlo pohádku Tajemství stříbrné vločky se vzpomínkou na nedávné Vánoce. Pohádka děti nejen rozesmála, ale společně s andílkem si samy od sebe i zapívaly známé koledy a na závěr jim polepšená selka, anděl i čertík rozdali pravé vánoční cukroví.

10. 1. Poprask na laguně pro diváky přivezl zkušený soubor z Lázní Toušev. A byla to opravdu podívaná, divadlo jak má být – sehraní herci, kostýmy, scéna, prostě vše na jedničku. Není divu, že tuto hru mají na repertoáru již 6 let, a že za ni získali nejedno ocenění od přísných porotců soutěží amatérského divadla.

Lednový program uzavřela 17. 1. klasická verze Mrazíka v podání DS Jiří z Poděbrad.

V únoru 7. 2. jsme první premiérové hraní s naší oponou dopřáli známému říčanskému souboru Tyl a jejich obnovené pohádce O mlynáři Jankovi a Cecilce ze zámku.

14. 2. jsme velice rádi přivítali naše kamarády z Divadélka Kůzle, kteří jsou pro nás velkým vzorem a inspirací. Z původně amatérských vod se této dvojici podařilo, nejen díky nadšení, ale hlavně svému umu, vrhnout do světa profi hraní a ze svého koníčka tak získat povolání. Nevšední pohádka Zaspívejme notu pro křiklouna Otů děti nejen rozesmála, zvedla ze židlí a roztančila, ale i poučila.

DS Klicpera z Chlumce nad Cidlinou nám 21. 2. zahrál Brouka v hlavě, klasickou komedii pro 17 herců. V přesilovce nad diváky ale rozhodně nebyli. Jsme moc rádi, že i dospělácká představení mají úspěch a dobrou návštěvnost.

Naší snahou je nabízet vám nejen nová zajímavá představení, ale opětovně zvát ty soubory a tituly, které měly divácky velký úspěch. A tak například v březnu podruhé odehraje svou Sněhovou královnu DS Tyl z Čelákovic. Těšíme se především na nejmladší herce, představitele Gerdy a Káje, kteří nás překvapili svým skvělým hereckým výkonem. Druhým báječným představením bude v dubnu kočíí muzikál Mňau! který jsme v loňském roce zorganizovali v Kozojedech.

Na závěr bychom touto cestou chtěli poděkovat novým pomocníkům, panu Šunkovi a panu Kolářovi, kteří vyslyšeli naše volání o pomoc a nabídli své paže pro přípravu sálu na naše zkoušky a představení. Ceníme si toho a děkujeme.

Známe rčení o březnu nabádá k pobytu za kamny, ale my vás všechny raději zveme k nám do divadla.

DS Dipona oslovuje šikovné děti různých věkových kategorií, které by lákalo a bavilo hraní i za cenu pravidelných zkoušek. Případní zájemci nás mohou oslovit přímo na sobotních představeních nebo emailu info@dipona.eu.

Petra Krutská

MATEŘSKÁ ŠKOLA MÁ NOVOU ŘEDITELKU

Po určitých provizoriích nastoupila do mateřské školy jako ředitelka k 1. 1. 2015 paní Bohumila Nováková. Požádali jsme ji při této příležitosti o krátký rozhovor.

Jakou máte předchozí praxi?

Před 35 lety jsem nastoupila jako učitelka do mateřské školy v Uhříněvsi. V původně 4-třídní školce, která se v průběhu let rozrostla na 11-třídní, jsem se stala v letech 2006 – 2014 zástupkyní ředitelky. V této době měla škola 40 zaměstnanců a 308 dětí. S dětmi jsem se účastnila různých výtvarných přehlídek a soutěží (např. 2x získané čestné uznání v Mezinárodní výtvarné výstavě „Lidice“ s kolektivní prací předškolních dětí), též pravidelně festivalu Pražská mateřinka (r. 2004 postup na celostátní festival v Nymburce). Po dobu 12 let jsem organizovala ve školce školy v přírodě a vyjížděla s dětmi 1x–2x ročně. 15 let jsem ve školce vedla hudebně pohybový kroužek.

V průběhu svého působení ve školství jsem vedla cvičení rodičů a děti při TJ Sokol. Několik let jsem působila v Dětském pěveckém sboru Jiskřička při ZŠ Brí Jandusů v Uhříněvsi jako organizační vedoucí a organizovala koncerty, soustředění, zájezdy tuzemské i zahraniční. Delší dobu jsem byla členkou v kulturní komisi při ÚMČ a redakční rady Uhříněveského zpravodaje. Svoji bohatou praxi bych chtěla nyní uplatnit v krásné, malé a útulné školce zde v Louňovicích.

Jak se Vám líbí naše dvoutřídky?

Pokud začneme přímo od dvoutřídky – je samozřejmě rozdíl 11 tříd a 2 třídy, ale tady jde především o počet dětí ve třídě. V mnoha školkách není výjimkou 28 dětí zapsaných v jedné třídě, v minulém školním roce jsem měla v Uhříněvsi průměrnou docházku 24 dětí, tj. přítomných dětí. A tady je veliký rozdíl! Louňovická školka má 22 zapsaných dětí v jedné třídě a 20 dětí ve třídě druhé. Musím přiznat, že mne nikdy nenapadlo, že budu pracovat ve státní školce s tímto počtem dětí. Na děti je více času, vše je klidnější, mohu se jim daleko víc věnovat. Velmi oceňuji vybavení louňovické školky – funkční krásný nábytek, moderní vybavenou kuchyni, dostatek hraček, didaktických pomůcek a her, krásnou vybavenou zahradu a les! Opravdu neznám školku, která má svůj les. Pokud se týká Louňovic – jsem ráda, že jsem se dokázala rozhodnout a po tak dlouhé době zásadně změnit směr své „životní pracovní cesty“. Dojíždění je bez problémů, v autobuse se úžasně relaxuje, prostě vypnu, potom vystoupím a na louce vidím v dálce srnky, na rybníce se ozývají kachny, za plotem školky nám do krásy rostou dvě neposedná kůzlata.

Myslím, že v kolektivu pracovníků školky jsem našla nové kamarádky, a to je přece moc důležité, aby si lidé rozuměli, aby jim bylo spolu dobře. Ať je to v rodině, doma, v zaměstnání. S velmi dobrým pocitem přicházím na obecní úřad – podpora pana starosty, obecního zastupi-

telstva a zaměstnanců obecního úřadu je moc povzbuzující. Tímto bych také ráda poděkovala za rychlou pomoc v podobě drobných oprav vždy, když je potřeba.

Co byste chtěla změnit?

Po měsíci je ještě velmi brzy mluvit o změnách. Proč měnit něco, o čem nevím, jak funguje, proč funguje? A víte, jak se to říká „Nové koště dobře mete“. Nemám toto přísloví moc ráda, myslím, že „nové koště“ musí přece nejdříve zjistit, co mete! Ale teď vážně – samozřejmě, že každý vedoucí pracovník se musí zodpovědně seznámit s novým pracovníkem, vše zhodnotit, učinit

závěry a poté udělat případné změny. Naše změny se zatím týkají vnitřních záležitostí školy tak, aby nám bylo všem dobře, lépe a ještě líp. V žádném případě však nechci měnit to, co funguje, je zaběhlé a „má to hlavu a patu“. Např. kroužky a aktivity pro děti a dospělé, které tu byly, poběží dál. Ráda bych navázala kontakty a spolupráci s místními organizátory akcí pořádaných v obci, abychom mohli přizpůsobit a případně rozšířit vystoupení dětí z mateřské školy. Ráda bych rozšířila aktivitu čtení pro děti i mezi další obyvatele Louňovic. Každé pondělí k nám chodí na návštěvu čtenář – čtenářka z řad rodičů, prarodičů a dětem po obědě čte pohádku. Pokud by měl zájem kdokoli další, budeme se s dětmi těšit. Určitě jde a půjde dělat ledacos, vše chce svůj čas. I mé hlubší poznání Vaší obce.

Učitelský sbor byl doplněn o novou učitelku. Co nám k ní můžete sdělit?

V dnešní době je velmi těžký úkol přijmout nového pracovníka, zvláště jedná-li se o pedagoga k předškolním dětem. Toto jsem začala řešit od prvního dne svého nástupu do funkce. Se svými zkušenostmi jsem se snažila opravdu pečlivě a zodpovědně vybrat správně. Výběrové řízení jsem konzultovala s kolegy, poté jsem vybranou paní učitelku Pavlu Metelkovou pozvala mezi nás přímo do výchovně vzdělávací práce k dětem. Tři dny se účastnila s našimi paní učitelkami běžných činností v MŠ. Líbila se nám i dětem – milá, obětavá, vstřícná, zapojila se hned do všech činností, a tak výběrové řízení vyhrála. Maminka tří dětí, nyní studující SPgŠ.

Děkujeme tímto paní učitelce Vendulce Mládkové, která u nás jako paní učitelka Rybiček v únoru skončila. Děkujeme za její úžasné nápady, kreativní tvoření a vždy dobrou náladu a přejeme jí mnoho úspěchů v novém zaměstnání.

A co říci nakonec? Je vlastně úžasné jezdit do zaměstnání a říkat si v zimě „Jedu na hory“, v létě „Jedu na houby“ a v ostatní čas „Jedu do úplné pohody“. A pokud máte nějaký problém, který Vám nedovolí si to říkat? Nebojte se problémy řešit.

Jménem redakční rady Vám přeji, aby se Vám v Louňovicích líbilo a v práci se Vám dařilo.

Roman Čížek

ZÁPIS DĚTÍ DO PRVNÍCH TŘÍD ZÁKLADNÍ ŠKOLY MUKAŘOV

Zápis dětí do prvních tříd do Základní školy Mukařov proběhl 3. února 2015. Zápisu se zúčastnilo celkem 117 dětí, z toho je 13 žádostí o odklad.

Přijímané děti podle obcí:

Mukařov: 38 dětí
Louňovice: 16 dětí
Svojetice: 17 dětí
Tehovec: 15 dětí

Doubek: 2 děti
Babice: 11 dětí
Klokočná: 3 děti
Doubravčice: 2 děti

Při tomto počtu počítáme s otevřením čtyř prvních tříd.

Pozn. Vloni jsme měli cca stejný počet přijímaných dětí, 1. září ovšem nastoupilo pouze 75 dětí. Možná to bylo způsobeno situací, kdy nebylo do poslední chvíle doručeno potvrzení o přijetí a rodiče hledali jistotu jinde a nakonec u ní také zůstali. Uvidíme, jak to dopadne letos.

Jana Novotná, ředitelka ZŠ Mukařov

►► ZPRÁVY Z NAŠÍ KNIHOVNY ◀◀

Letos je to sedm let, co jsem přebrala pomyslnou štafetu knihovníka od mého předchůdce Otty Krutského. Počet čtenářů na výpůjční den pátek 16–18 hodin se ustálil průměrem na čísle 13. Jsou dny, kdy přijde i 20 čtenářů a to je opravdový cvrkot. V loňském roce 2014 se zaregistrovalo celkem 85 čtenářů, z toho je 19 dětí. Velice mě těší, že si děti najdou čas zajít do knihovny vybrat knížku místo vysedávání u počítače a hraní různých her. Statistika, „co nuda je,“ dále pokračuje. Do knihovny přišlo v loňském roce celkem 1037 návštěvníků. Knížku domů si vypůjčilo celkem 742 čtenářů, na internetu hledalo 56 návštěvníků, a na dílničku k Hance přišlo celkem 239 šikovných dětí. I v letošním roce dílnička s Hankou pokračuje a těšíme se na všechny děti, které si chtějí procvičit své prstíčky, fantazii i trpělivost.

Do knihovny jsem zakoupila a z darů od čtenářů vybrala celkem 137 knih. Naučná literatura 30 knih, beletrie 90 knih, naučná pro děti 6 knih a beletrie pro děti 11 knih.

Z Benešovské knihovny jsem přivezla celkem 564 knih. Suma, sumárum v loňském roce jste přečetli celkem 3158 knih.

Všem čtenářům děkuji za jejich návštěvu knihovny a za čas, který věnují četbě knih.

Na další setkání v knihovně a vyprávění o knihách, co jste četli, se již netrpělivě těším.

Vaše knihovnice Marie Danielová

TJ Slavia Louňovice

Za Hřištěm 0346, 251 62 Louňovice

<http://slavia.lounovice.net>

slavia@lounovice.net

POZVÁNKA NA ČLENSKOU SCHŮZI,

KTERÁ SE KONÁ VE ČTVRTEK 19. BŘEZNA 2015 OD 18.00 HODIN
V RESTAURACI U HENCŮ

- PROGRAM:
- 1) ZAHÁJENÍ
 - 2) ZPRÁVA O ČINNOSTI (CHOD KLUBU, HOSPODAŘENÍ)
 - 3) SCHVÁLENÍ NOVÝCH STANOV
 - 4) VOLBA VÝBORU, KONTROLNÍ KOMISE
 - 5) DISKUZE

ZVEME VŠECHNY ČLENY NA TOTO DŮLEŽITÉ JEDNÁNÍ – ÚČAST NUTNÁ!!!

výbor TJ Slavia Louňovice

Nové stanovy jsou uveřejněny na webových stránkách klubu <http://slavia.lounovice.net> a v papírové podobě jsou k nahlédnutí u obsluhy v Restauraci U Henců.

Ligový brankář z Louňovic

V současnosti jsme svědky historického postupu místního fotbalového klubu TJ Slavia Louňovice do ligového prostředí. Není v té souvislosti bez zajímavosti, že několik rodáků, odchovanců místního klubu, bylo v minulosti možno v ligových zápasech potkat. V Louňovickém zpravodaji jsme již vzpomněli ligového hráče Slavie Františka „Prtu“ Šindeláře, zmíněni byli i Vašek, Vlasta a Zdeněk ml. Lískovci. Tento příspěvek je věnován historicky prvnímu z nich – brankáři Františku Matysovi.

František Matys se narodil v úterý 27. února 1923 v Louňovicích čp. 3 v rodině Františka Matyse (1897–1955), vyučeného kováře, posléze řidiče ČSAD a Pavlínky rozené Sládkové z Radošovic. Měl staršího sourozence Jiřího a mladší Libuši (provdanou Wendlovou). Od roku 1932 rodina Matysových bydlela v nově postaveném domě čp. 103 u rybníku Požár. Po dokončení obecné školy se František vyučil automechanikem. To již od roku 1936 trénoval v místním fotbalovém dorostu a ve 40. letech hájil branku domovské Slávie, která právě v té době postupovala z IV. B do I. B třídy. Byť následoval sestup zpět do IV. třídy, nelze Františku Matysovi

upřít zásluhy v tomto, pro místní Slávii prvním, historickým postupu.

Talentovaný louňovický brankář ve vyšší třídě zůstal. Stal se nejprve hráčem klubu Čechie Uhřetěves, roku

František Matys v reprezentačním dresu, druhý zleva, rok 1946

1946 již hrál ligové zápasy za Polaban Nymburk, než počátkem roku 1947 odešel na Slovensko do ligového klubu Jednota Košice.

Mezitím, roku 1946, v době vojenské služby, odehrál dokonce několik reprezentačních zápasů ve dresu armádního klubu – s Belgií (vítězství 8:4), s Anglií v Berlíně (prohra 3:6) a Praze (výhra 5:1). Za reprezentaci si zahrál ještě jednou v roce 1950 – v přátelském utkání s Maďarskem.

V roce 1952 se ve Spartaku Hradec Králové ujal trénování známý internacionál Josef Bican. Ten vzápětí do klubu přetáhl ze Slovenska významnou posilu – brankáře Františka Matyse. Dvojice Bican – Matys se pak na několik let stala pilířem hradeckého mužstva. Spartak se nakonec roku 1956 probojoval do I. ligy, následujícího roku spadl zpět do II. ligy, aby se v roce 1959 do nejvyšší třídy vrátil a následujícího roku se dokonce stal mistrem Československa. To již bez Františka Matyse – ten od roku 1960 působil v FK Meteor Praha, hrající

II. A třídu, a pomalu se se svou fotbalovou kariérou loučil. V lize odehrál celkem 163 zápasů.

Po odchodu z aktivní fotbalové kariéry se stal František Matys nejprve ředitelem Vzduchotechnických závodů v Hradci Králové a poté ředitelem závodu Buzuluk Komárov. Se svou rodinou trvale přesídlil z Hradce Králové do Brna. V Brně dne 11. 4. 1985 zemřel na rakovinu a tamtéž je pochován. František Matys nepřestal zajíždět do rodných Louňovic, kde jej bylo možné potkat na hřišti, od 60. let ve dresu staré gardy. Ke sportu důsledně vedl své dvě dcery Alenu a Ivu. Obě jako krasobruslařky ve druhé polovině 60. let soupeřily s tehdy populární krasobruslařskou hvězdou Hanou Maškovou. Alena se krasobruslení věnuje dosud – trénuje mladou generaci krasobruslařů v Německu, v reprezentaci se krátce objevil i její syn Ivan Rezek.

Dle materiálů Ludka Matyse

Otto Krutský

Sportovní ples

Příznivci sportovních aktivit a společenského tance dorazili podpořit pořadatele Sportovního plesu TJ Slavia Louňovice, který se konal 31. ledna 2015 v sále hotelu U sv. Huberta. K tanci a poslechu hrála již několikrát ověřená kapela Fenix a jako obvykle míchala skladby tak, aby si přišli na své příznivci klasických i latinskoamerických tanců. V průběhu večera zazněly též písně popové a rockové. Pro účastníky plesu byla připravena bohatá tombola. Hlavní cenou tomboly byl tradičně divočák,

zastřelený v místních lesích. I když restaurace již není nekuřácká, většina zúčastněných přivítala jako milý benefit, že se v sále nekouřilo. Rovněž na této společenské akci se ukázal trend poslední doby, kdy místní obyvatelé postupně ztrácejí zájem o podobné aktivity. Přestože nebyla zaplněna kapacita připravených míst, pořadatelé ples hodnotí úspěšně.

Petr Toman

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

SRDEČNÉ BLAHOPŘÁNÍ KE KULATINÁM, PŮLKULATINÁM A VŠEM NAROZENINÁM PO 80:

DUBEN 2015

- * Hana Pátková, Miroslav Prosr, Jan Dolínek, Jana Fulínová, Miroslava Kirsová, Helena Vittová

KVĚTEN 2015

- * Ottakar Wendl, Marie Malá, Vladimír Sušanka, Jana Blažíčková, Mária Nájemníková, Valentin Knor, Svatopluk Myslík, Jiří Štibinger, Stanislav Kopecký

ČERVEN 2015

- * Zdeněk Madej, Zdenka Zvěřinová, Jan Valeš, Miroslav Zvěřina, Roman Čížek, Blanka Růžicková, Božena Burešová, Milan Škorpil, Věra Lebedová, Vladimír Vančura

O ČETNÍCÍCH V LOUŇOVICÍCH

Jako tradiční lednovou „výroční“ přednášku si tentokrát Spolek staromilců připravil besedu s plk. Michalem Dlouhým, autorem knih s četnickou tematikou a mimo další i námětu pro oblíbený televizní seriál Četnické humoresky. Uspořádali jsme ji v sobotu 24. ledna 2015, netradičně v sále hotelu U sv. Huberta. Přes očekávanou větší účast se v sále sešlo asi jen 30 posluchačů. Mohli vyslechnout více než dvouhodinový program.

První blok byl výkladem o historii četnictva, o jeho původu, vzniku a formování po roce 1850, rozvoji a organizaci před vznikem republiky. Hlavní pozornosti se dostalo četnictvu ve vrcholném období let 1918-1945. Posluchačům byla velmi detailně přiblížena těžká služba četníků od organizace stanic a „pátraček“ přes jednotlivé služební předpisy až ke společenskému postavení a konkrétním životním osudům některých z nich. Na tento blok navázal kolega Ondřej Lauda, který se věnoval (zčásti vystavené) výstroji a výzbroji četnictva. Následovala diskuze.

V druhém bloku, který ten předchozí v mnohém doplňoval, pojednal plk. Dlouhý o své knižní tvorbě, o zdrojích svých informací a poté také o své spolupráci na filmových dílech s kriminalistickou a četnickou tematikou. Především se hovořilo o Četnických humoreskách, jejichž vzorem byla pátrací stanice v Hradci Králové (v seriálu umístěná do Brna) a o konkrétních postavách a příbězích, jež byly při zpracování seriálu předlohou.

Oba aktéři dokázali, že v tematice četnictva jsou skutečně fundovanými odborníky, nejenže se nenechali zaskočit mnoha dotazy, ale jejich odpovědi byly často velmi obsírné. Posluchači opouštěli sál obohaceni hutnými informacemi o éře četnictva, dozvěděli se mnoho zajímavostí o natáčení Četnických humoresek a navíc si většina z nich odnášela i některou z prodávaných knih Michala Dlouhého, který ji obohatil svým věnováním. Přes skrovnější účast lze tedy tuto akci považovat za úspěšnou.

Otto Krutský

Spolek staromilců v roce 2014

Počátek roku 2014 byl ve spolku ve znamení oslav 15 let trvání. Oslavy nakonec proběhly jen v úzkém kruhu dne 18. ledna 2014 v naší přednáškové místnosti U Henců. Promítali jsme si fotografie z našich akcí a vzpomínali. Souhrn našich dosavadních aktivit jsme publikovali v Louňovickém zpravodaji 1/2014. V období únor-březen byla činnosti spolku věnována výstavka na obecní vývěsce.

Jako v předchozích letech, také v roce 2014 spolek podnikl jen minimum společných výletů, a to pouze v první polovině roku. Cílem bylo dvakrát muzeum v Kostelci nad Černými lesy, muzeum v Českém Brodě, skanzen v Kouřimí a výstaviště v Lysé nad Labem. O většině akcí bylo následně referováno v Louňovických zpravodajích. Schůzovní aktivity byly také minimální. Dne 21. května spolek prezentoval svou fotografickou sbírku na Kosteleckých keramických dnech a 7. června spolupracoval na tradičním Setkání rodáků v Louňovicích. V červnu byla při příležitosti 100 let od vypuknutí 1. světové války uspořádána dvojice přednášek o působení Louňováků ve světové válce, první o rakouských vojnech a druhá o legionářích.

Také uplynulého roku byla rozšířena naše sbírka historických fotografií o několik desítek snímků. Za jednotlivé příspěvky děkujeme rodině Burianových, Kavko-

vých, Vančurových, Lence Kajukové, paní Kobylkové. Sbírká byla nově uspořádána - ve třech albech jsou fotokopie tříděny abecedně po rodinách, po jednom albu je věnováno snímkům obce, spolkům (hasiči, Slavie, Sokol), ostatnímu společenskému dění (ochotníci, školy, plesy, zasedání apod.) a samostatné album mají kameníci. Oproti předchozímu řazení je nyní akcentována část rodopisná, která by měla být přehledně doplňována o genealogické rešerše o jednotlivých louňovických rodech. Na obecní vývěsce se po dubnové velikonoční výstavce (pohlednice ze sbírky S. Kurela) ve druhé polovině roku 2014 objevovaly letecké snímky obce, pořízené v letech 1999–2002 S. Kurelem. Stranou nezůstal ani zájem o opuštěná zvířata. Navázána byla vazba s depositem v Horní Chvatlině a dne 6. září byla v obci na sběrném dvoře uspořádána celkem úspěšná sbírka pro tento útluk. Byla jí v říjnu věnována plocha výstavky. Na rok 2015 spolek plánuje intenzivnější využití vývěsky před Minimarketem. V novém seriálu Toulky louňovickou minulostí se budete moci čtyřikrát do roka seznamovat s etapami místní historie, letošní rok bude věnován středověkému období. Pokračovat budeme také v podpoře chvatlinského útulku (data akcí viz Kalendárium).

Otto Krutský

Z HISTORIE OBCE

LOUŇOVÁCI VE SVĚTOVÉ VÁLCE (4.)

Legionáři v Rusku – biografie

BALÍK Josef

Narodil se dne 13. 9. 1888 v Biskupicích u Moravského Krumlova. Působil u 99. a 81. pěšího pluku, ve kterém získal hodnost četaře. Dne 1. 7. 1917 byl v průběhu bojů u Koňuchy zajat. Do legií vstoupil 9. 2. 1918 v Rovné (Volyň) a 20. 5. 1918 byl zařazen jako voják k 8. střeleckému pluku. U útvaru později získal hodnost svobodníka, z Vladivostoku patrně odplul s plukem v květnu 1920. Demobilizován byl dne 3. 11. 1920.

Po válce se Josef Balík stal inspicientem finanční stráže (v Děčíně?), po zabrání Sudet na podzim roku 1938 získal byt v Louňovicích čp. 98 (Louňovičky, Kutnohorská), kde žil s manželkou až do své smrti 16. 4. 1960.

*Nárameník desátníka
8. pluku, 1919*

BURIAN Bohumil

Narodil se dne 4. 8. 1890 v Louňovicích čp. 30 jako mladší ze synů nádeníka Josefa Buriana a jeho družky Barbory Urbanové-Šindelářové. Vyučil se kameníkem a pracoval v Králíkově lomu na Žernovce. Jako voják působil v 9. zákopnickém praporu na ruské frontě. V prvních dnech Brusilovovy letní ofenzivy dne 8. 6. 1916 padl u Luciku do zajetí. Do legií se přihlásil 15. 5. 1918 a byl zařazen k 5. střeleckému pluku, počátkem roku 1919 sloužil u 2. střeleckého pluku a v roce 1920 jako svobodník u 3. technické roty, se kterou pravděpodobně

*Bohumil Burian v ruské uniformě
(archiv J. Bulíčka)*

ně opustil Vladivostok 22. 6. 1920 na lodi Thomas - v jednom z posledních lodních transportů z Ruska. Demobilizován byl dne 10. 3. 1921.

Po návratu do Louňovic - byl posledním z navrátilivších se legionářů - pokračoval v kamenické profesi. V roce 1922 se oženil s Růženou Müllerovou z Kozojed a převzal po otci domek čp. 30. Z manželství vzešly děti Jaroslav a Miroslava. V letech 1925-27 se angažoval v kamenických spolcích, zároveň byl starostou Jednoty proletářské tělovýchovy v Louňovicích. Počátkem 30. let působil ve finanční komisi obecního úřadu, krátce byl členem knihovnické rady. Bohumil Burian zemřel dne 1. 1. 1944 na chronickou bronchitidu. Pohřben je v rodinné hrobce v Mukařově.

FARSKÝ Oldřich

Narodil se dne 12. 2. 1893 v Omicích u Brna. Kadet u 2. domobraneckého pluku, zajatý 2. 6. 1916 u Sapanova. Do legií vstoupil nedlouho po svém zajetí, dne 25. 11. 1916 a 19. 6. 1917 byl zařazen jako voják záložního praporu. Později sloužil u 4. roty 2. střeleckého pluku, kde měl počátkem roku 1919 hodnost poručíka. Demobilizován byl dne 14. 4. 1920 v hodnosti kapitána a v čs. armádě zůstal.

Do Louňovic se jako plukovník ve výslužbě Oldřich Farský s manželkou přistěhoval v březnu 1951 z Prahy. Byl jim přidělen byt v domě čp. 87 (u Čepů). V 50. letech byl zaměstnán jako účetní místního JZD, v obci vedl kurzy ruského jazyka. V roce 1964 se odstěhoval zpět do Prahy.

CHVALKOVSKÝ Alois

Alois Chvalkovský po návratu do vlasti

Narodil se dne 16. 2. 1890 v Hořepníku (okr. Pelhřimov), syn malorolníků. Před válkou byl zaměstnán jako obchodní příručí v Praze. Jako příslušník 75. jindřichohradeckého pěšího pluku dne 7. 9. 1914 padl u Rawy Ruské do ruského zajetí. Dne 16. 8. 1916 se v Dobroveličkovce přihlásil do legií a 5. 8. 1917 byl jako voják zařazen k 5. střeleckému pluku. V období květen - říjen 1918 se jako člen 2. roty 1. úderného praporu účastnil mnoha bojů na střední Sibiři v rámci skupiny gen. R. Gajdy (syn Luboš vzpomínal na jeho konkrétní zařazení „saniťáka“). V 1. úderném praporu dosáhl hodnosti svobodníka. Přesto je v jeho osobní kartě záznam o neuposlechnutí rozkazu a bolševické agitaci (okolnosti a rozsudek neznámý). Po návratu do vlasti patrně ještě zasáhl do bojů na Slovensku. Demobilizován dne 1. 3. 1920. Byl vyznamenán mimo jiné čs. válečným křížem, čs. revoluční medailí, medailí Vítězství, pamětní medailí úderného praporu, pamětním odznakem čs. dobrovolce.

Po návratu do vlasti získal místo v pražské firmě staršího bratra Jindřicha Chvalkovského (truhlářské potřeby). Oženil se s Ludmilou Novákovou z Českého Brodu, se kterou měl syny Jindřicha a Lubomíra. V roce 1929 v Louňovicích vystavěl letní vilku čp. 82 a zde později od roku 1952 rodina Chvalkovských žila trvale. V roce 1959 byl Alois Chvalkovský odsouzen za obohacování (prodal vlastní stroje), trest si odseděl v pankrácké věznici. Alois Chvalkovský zemřel 15. 10. 1973, pohřben je v rodinné hrobce v Hořepníku.

KRÁL Emanuel

Narodil se dne 16. 1. 1891 v Hartmanicích (okr. Prostějov), syn knížecího hajného Emanuela a Antonie Králových. Odveden byl k 54. pěšímu pluku, kde byl zařazen v hodnosti desátníka. Ještě roku 1914 padl u Ivangorodu do zajetí. Do legií vstoupil 24. 7. 1918 a dosáhl zde hodnosti četaře, naposledy působil v telegrafní rotě. Demobilizován byl dne 21. 5. 1920.

V roce 1921 již působil jako lesní hajný v Louňovicích čp. 55 (svojetická hájenka) a 11. 9. 1921 se zde oženil s Antonií Šindelářovou, dcerou louňovického hostinského. S manželkou měl děti Eman a Věru. Roku 1928 vystavěl na poli svého tchána dům čp. 79. Zemřel dne 17. 4. 1957 a je pohřben na louňovickém hřbitově.

LORENC Jan

Narodil se dne 11. 4. 1895 ve Stříbrné Skalici Janu a Marii Lorencovým. Otec byl lichtenštejnským hajným, původně v Lednici, od 90. let ve Stříbrné Skalici a v letech 1906-1920 v Louňovicích.

Jan Lorenc bojoval na ruské frontě v 36. mladoboleslavském pluku, po jeho rozpuštění byl v červenci 1915 zařazen k 44. pěšímu pluku a jako svobodník 7. pevnostní baterie byl dne 21. 7. 1916 zajat po bojích u Dubna. Do legií vstoupil dne 21. 10. 1917 v Borispolu a působil nejprve u 2. lehkého dělostřeleckého pluku, později jako zvěrolékař 2. divize. Demobilizován byl dne 5. 10. 1920 v hodnosti rotmistra při štábu 1. divize.

Ještě dne 8. 12. 1920 mu louňovická obec vydala domovský list, to již ale byl hajným v Krymlově. Dožil na Vyžlovce čp. 200, kde zemřel dne 18. 2. 1975.

Pokračování příště

Otto Krutský

KAM NA VÝLET

Říčany – vycházky do okolí

V minulém čísle zpravodaje jsme zůstali v centru Říčan, kde se za sychravějšího počasí snadno ohřejete třeba v některé z kaváren. Protože se ale blíží teplejší měsíce a dny se prodlužují, můžete se vydat také do okolních lesů.

Vyzkoušejte naučnou stezku Říčansko. Muzeum Říčany ji s vylepšením pro mobilní aplikaci DoHáje.cz nově otevřelo na podzim loňského roku (2014). Už bylo na čase. Od roku 2003, kdy stezka vznikla, vandalové a jiné přírodní živly napáchaly nemalé škody.

Stezka začíná na Masarykově náměstí. Úvodní panel nehleďte na klasické dřevěné tabuli se stříškou, ale přímo na fasádě radnice naproti ZUŠ. Pokračujte přes náměstí kolem školy k druhému zastavení u zříceniny hradu. Pak už se trasa stáčí na jihovýchod kolem dětského dopravního hřiště. V Jizerské ulici uvidíte památné duby. Nejstarší z nich by mohl mít i 280 let. Městskou zástavbu opustíte u rybníku **Marvánek**. Toto přírodní

koupaliště už má největší slávu za sebou. Kouzlo prvo-republikové plovárny ztratil a je z něj rybník s nevábnou hospodou. Snad se po zahájené revitalizaci vylepší. Zatím raději počítejte s možnou změnou trasy během jeho odbahňování.

Další zastavení věnovaná přírodnímu bohatství lesa vás po 7 kilometrech dovedou až ke koupališti a restauraci

Jureček. Plovárnu založily tehdy ještě samostatné Radošovice. Nejen koupaliště, ale také restauraci potkal lepší osud než „konkurenční říčanský“ Marvánek. Dnes na Jurečku naleznete příjemné posezení v restauraci, rodinné dřevěné kabinky, travnatou pláž, hřiště a letní kiosky.

Naučná stezka má z náměstí až k Jurečku 18 zastavení a měří necelých 9km. V lesních úsecích je ale pro rodiny s dětmi náročnější. Není nutné ji absolvovat od prvního stanoviště v určeném pořadí (stezka je obousměrná), tabule jsou zajímavé i bez návaznosti. Plánované i neplánované bloudění a objevování v Říčanském lese je tak povoleno.

Malé odbočky

Příjemnou procházku nebo projížďku (cyklostezka 0021 Krajem J. Lady) se také dostanete k Říčanské hájovně. V tomto terénním pracovišti Muzea Říčany si můžete prohlédnout stálou venkovní expozici. Do některých objektů u hájovny se ale dostanete jen během zajímavých akcí muzea a Ekocentra Říčany. Za zmínku určitě stojí větší akce pro veřejnost jako je Den země (duben) nebo Den stromů (říjen).

Život v „Lesním klubu Pramínek“ můžete pozorovat během Dne otevřených dveří této lesní školky Ekocentra Říčany (v úterý 31. března 2015 v 10 hod). Budete tak moci nahlédnout do slaměno-hliněného domku nebo jurty, které stavěli tatínkové a příznivci lesní školky svépomocí.

Odbočka po zelené turistické značce vás může zavést k Olivovně. Vychovatelna manželů Olivových byla, jako ústav pro zpustlé a zanedbané děti z Prahy, postavena v letech 1895–1896. Ústav se v roce 1926 z vychovatelny změnil na ozdravovnu a s přestávkou v období války sloužil jako dětská ozdravovna dodnes.

Více informací k naučné stezce Říčansko nebo k akcím v Říčanské hájovně získáte na stránkách Muzea Říčany www.ricany.cz/muzeum/. Aktivitu ZO ČSOP Ekocentra Říčany pak naleznete na stránkách ekoricany.org/.

Eva Uzlová

Kostely v našem okolí – Kostel sv. Havla ve Štolmíři

Pokud jedete od Tismic k Českému Brodu, nemůžete si nevšimnout výstavného průčelí kostela sv. Havla ve Štolmíři. Vesnička Štolmír leží 1,5 km jihozápadně od centra Českého Brodu a je od roku 1964, stejně jako Liblice, jeho městskou částí. Štolmír náležela už v minulosti k Českému Brodu, a sice v letech 1575–1623. Později náležela k černokosteleckému panství.

Zdejší barokní kostel byl postaven v letech 1710–50 na místě staršího kostelíka, který je zmiňován už ve 14. století. Architektem barokního kostela je jeden z našich nejvýznamnějších barokních stavitelů, František Maximilián Kaňka, který je rovněž autorem kostela sv. Jana Nepomuckého v Kutné Hoře nebo kostela sv. Jana Křtitele v Lysé nad Labem. Pro nedostatek finančních prostředků byla však tato stavba realizována v neúplné

verzi. Autorem opravené verze se stal oblíbený lichtenštejský stavitel Tomáš Vojtěch Budil. Stavbu kostela rozhodujícím způsobem financoval Jan Adam Ondřej z Lichtenštejna. V roce 1764 byla z nadace kněžny Marie Terezie Savojské z Lichtenštejna ke kostelu přistavěna sakristie.

Ve Štolmíři několikrát pobýval malíř Antonín Slavíček (1870–1910), neboť ze Štolmíře pocházela jeho žena Míla Brynychová, která se po malířově smrti provdala za Herberta Masaryka, syna našeho prvního prezidenta, a stala se matkou prezidentových vnuček Herberthy

a Anny. Od Antonína Slavíčka pochází obraz „Kostel ve Štolmíři“, který je dnes majetkem galerie v Roudnici nad Labem, neboť z Roudnice pocházel Slavíčkův mecenáš. Kostel je jednolodní stavba s mohutným západním průčelím. Stavbu postavil zkušený zednický mistr a stavitel Kristián Minedi. Dnes je kostel ve špatném technickém stavu a v posledních letech byl několikrát vykraden. Hlavní oltář je raně barokní, pochází z roku 1688. Jednou z nejstarších památek je oltářní obraz sv. Havla. Pochází, stejně jako oltář, ze sázavského kláštera a byl sem přivezen v roce 1756. K vnitřnímu zařízení patří také vzácná socha sv. Jana Nepomuckého z roku 1721, vyřezaná z lipového dřeva v životní velikosti. Socha je přisuzovaná dílně Matyáše Bernarda Brauna. Do Štolmíře byla darována z kostela sv. Klimenta v pražském Klementinu. Nyní je socha uložena v Národní galerii. Autorem historicky cenných varhan je Hans Heinrich Mundt. Byly postaveny 1688 pro klášter na Sázavě a byly do Štolmíře přestěhovány společně s oltářním obrazem.

Kostel obklopuje hřbitov. Hřbitovní zeď má 2 brány z roku 1723, autorem dvojice bran je dokončovatel kostela, stavitel Jan Kalhota. V těsném sousedství kostela stojí nízká zvonice, která vznikla v 1. polovině 18. století. Byla zřejmě postavena na místě věže původního kostela ze 14. století podle projektu Antonína Hoffeneckera. Ve zvonici byl zavěšen zvon Jan z roku 1682. V roce 2000 byl zvon ukraden a nalezen ve sběrných surovinách, zničený a rozřezaný. Jeho restaurování je sice možné, ale zvon už nebude vhodný k účelům zvonění.

Štolmír patří k nejstarším obcím v našem kraji. Podle Dalimilovy kroniky bývala kdysi majetkem svatého Václava. V historické literatuře se Štolmír uvádí jako dvorec Žitoměř. Dalimilova kronika zmiňuje, že zlický kníže Radslav, který byl kouřimským vládařem, se v Žitoměři podrobil sv. Václavovi a uznal jeho nadvládu. Ovšem k podobnému příběhu se hlásí také nedaleká Přistoupim. Podle Žitoměře se také patrně zachoval ženský rod místního jména Štolmír. Za Václava II. byla Štolmír královským majetkem a patřila k poděbradskému panství. Dvorec chránil tzv. Trstěnickou stezku, která byla jednou z nejvýznamnějších středověkých obchodních cest. V roce 1553 je poprvé ve Štolmíři zmiňována také škola.

Kostel sv. Havla se od 18. století zachoval ve své barokní podobě. Patří katolické církvi. Jeho současný neutěšený stav volá po rekonstrukci. Omítka je částečně poškozena, některá okna jsou rozbita, dvě jsou zabetonována. Do roku 2004 byl kostel veden jako kostel farní, dnes je filiálním kostelem sv. Gotharda v Českém Brodě. Do této farnosti patří kostely v 10 obcích (Bylany, Bříství, Kounice, Přistoupim, Tismice atd.). Pravidelné bohoslužby se tedy v kostele sv. Havla už nekonají, v říjnu, na svátek sv. Havla, bývá zde sloužena poutní mše svatá. U příležitosti Dnů evropského dědictví pořádá zde Podlipanské muzeum v Českém Brodě komentovanou prohlídku kostela.

Božena Homolková

Tip na kratší vycházku

Mnozí z nás rádi chodí na procházky po našem okolí, někdy kratší, někdy delší. Tip na jednu zajímavou kratší vycházku by tady byl a určitě se bude líbit všem, zejmé-

na dětem. Když půjdete z I. hráze Louňovic směrem na Žernovku, před lesem zahrňte doleva a jděte pěšinkou podle okraje lesa směrem na Mukařov a pak dál po

lesní pěšině zase podle okraje lesa zahrňte doprava a pokračujte až k silnici mezi Mukařovem a Žernovkou. Pozorně se dívejte kolem sebe a možná cestou potkáte krásně vybarveného vodníka, skřítku, housenku, mořského koníka anebo něco úplně jiného, protože fantazii se meze nekladou. Bez povšimnutí by nikdo neměl nechat cedulku u Ferdy Mravence, kde se píše: PROSÍM VÁS, NEODNÁŠEJTE DŘEVĚNÉ POSTAVIČKY, KTERÉ UVIDÍTE KOLEM CESTY, CHTĚJÍ POTĚŠIT JAK DOSPĚLÉ, TAK HLAVNĚ DĚTI, CO SEM CHODÍ NA PROCHÁZKU. DĚKUJI

Jenže lidé jsou nenechaví, ty krásné výtvořky si odnášejí, a tak připravují o radost všechny další návštěvníky a hlavně děti, které mají největší potěšení z nalezených pokladů. Cožpak nestačí se jenom inspirovat dobrým nápadem?

Marie Boudová

Prvosenky

jsou vitální poslové jara pro stanoviště s minimem slunce. Jde o pěstitelsky nenáročné trvalky, nenáchylné k chorobám. Tento poměrně rozsáhlý rod má kolem 550 druhů, které pocházejí z Evropy, střední a západní Asie a Ameriky. Jméno primula je odvozeno z latinského slova primus (první), protože prvosenky patří mezi první květiny, které rozkvétají brzy na jaře. Podle výšky, tvaru listů a květů jsou velmi rozmanité. Vytvářejí bohatou listovou růžici, ze které na kratším nebo delším stvolu vyrůstají hlávky nebo okolíky květů nejrůznějších barev: modré, bílé, růžové, červené, fialové a žluté. Kvetou od března do září.

dám s nízkým obsahem vápníku. Žádná z prvosenek nemá ráda ani trvalé přemokření ani velké sucho. Ideální jsou kypré, propustné půdy. Na zahradě se používají prvosenky k osázení stinných záhonů a okolí stromů, kde se jiným pestrým květinám nedaří. Všechny druhy primulí můžeme použít k osázení balkonových truhlíků nebo různých nádob. Prvosenky dobře ladí s ostatními pestrými jarními květinami i se stínomilnými trvalkami jako jsou čechry. Lze jimi oživit i tmavá zákoutí v kombinaci s kapradinami funkiemi a jinými rostlinami s dekorativním olistěním. Rostliny nakupujeme na přelomu dubna a května, kdy je možné rozpoznat jejich barvu.

Abychom nabídku primulí zpřehlednili, můžeme je dělit do několika skupin. Velmi početnou skupinou jsou *prvosenky nízkého vzrůstu*, které vytvářejí celé bochánky rostlin. Jde o druhy, které kvetou velmi brzy, někdy již v únoru. K oblíbeným patří např. *primula juliae* – hybridy, které od března vytvářejí nádherně barevné koberece květů. *Etážovité prvosenky* jsou typické nestejně vysokými květními stvoly. Paleta jejich barev zahrnuje žlutou, oranžovou, růžovou, červenou i fialovou, vyskytují se i v barvě bílé. *Prvosenky s kulovitým květenstvím* mají různě barevné kultivary, obvykle bílé, růžové nebo fialové. Ve skupině *okolíkovitých primulí* nacházíme typické zástupce, jakým je od března do dubna kvetoucí prvosenka vyšší (*primula elatior*), lidově zvaná petrklíč, která roste i planě na vlhčích loukách. Do této skupiny patří japonská primule (*primula sieboldii*), která kvete od května do června. Je typická svými obzvláště velikými květy. Za zmínku stojí i tučnolistá *primula auricula*, původem z vápencových skal evropských hor, která kvete v dubnu a květnu žlutými nebo fialovými květy. Stínomilným primulím se daří nejlépe v humózní a výživné půdě. Japonské prvosenky dávají přednost pů-

Je třeba po vysazení pamatovat na ochranu proti slímákům a v létě je udržovat vlhké. Je vhodné je jednou během květenství přihnojit.

Mariana Procházková

Statistické údaje o obci za rok 2014

	celkem
počet obyvatel k 1.1.	1004
narození	14
přistěhovaní	47
odstěhovaní	37
zemřelí	7
počet obyvatel k 31. 12.	1021
průměrný věk	38
počet rodinných domů	436
počet chat	285

Elektronická aukce na dodavatele elektřiny a zemního plynu v roce 2015

Je to již více než rok, kdy v Louňovicích, jako v jedné z prvních obcí v naší zemi byl vyhlášen a uspořádán projekt Město občanům, jehož cílem bylo vybrat dodavatele elektrické energie a zemního plynu pro jednotlivé domácnosti pomocí elektronické aukce. Od počátku jsme věřili, že tento způsob výběru dodavatele může přinést občanům výrazné úspory a narovnáni často nejasných smluvních vztahů. Ukázalo se, že jsme měli pravdu. Během roku 2013 se zúčastnilo několika aukcí celkem 122 domácností. Jejich průměrná úspora byla v komoditě plyn 29,3% a v komoditě elektrická energie 28,5% což celkově představuje úsporu téměř jeden a půl milionů korun. První říčanská aukce pro domácnosti, která proběhla 13. 3. 2013, byla impulzem pro další města a obce v celé ČR. K dnešnímu dni již proběhly aukce konané servisní organizací eCentre ve stovkách měst a účastnilo se jich více než 25 000 domácností a 3 000 firem.

Již při podepisování smluv s novými dodavateli měli občané přirozeně otázky, co se bude dít po uplynutí sjednané smluvní doby s dodavatelem (24 měsíců).

Na základě požadavků občanů se jeví jako nejlepší možnost opakované aukce konaná před uplynutím sjednané smluvní doby, která zajistí znovu nejlepší možné ceny pro následující období. Prodloužení smlouvy a setrvání u stávajících dodavatelů by mohlo mít totiž za následek zvýšení ceny a postupné další zvyšování během smluvního období. Je důležité si uvědomit, že cílem aukce není pouze dosažení nejlepší možné ceny, ale také stanovení individuálních smluvních podmínek, které zajistí neplacení dalších zbytečných poplatků dodavateli.

Každé domácnosti, které se blíží konec smlouvy, bude od společnosti eCentre zaslán dopis s informacemi, jak dále postupovat. Opakované zařazení je velmi snadné. Mohou se přihlásit také noví zájemci o aukci.

Z těchto důvodů připravujeme v květnu a červnu opakovanou aukci ve spolupráci s obchodním partnerem pro domácnosti, která Vám zajistí nejlepší ceny a podmínky také pro následující období. Tato služba je opět pro občany bezplatná.

Ukázka grafu první aukce ze srpna 2013

Lounovice			
	elektrická energie (EE)	zemní plyn (ZP)	CELKEM
počet domácnost	80	18	82
bez úspory	0	0	0
do 5 %	0	0	0
do 10 %	0	0	0
do 15 %	9	0	9
do 20 %	0	2	0
nad 20 %	71	16	73
Celková úspora v Kč	1 196 632	229 176	1 425 809
Celková úspora v %	30,90%	26,04%	30,00%

Dana Kodejšová

Zpráva z hor

Zimu máme už skoro za sebou, tady skoro ani žádná nebyla, ale my jsme si jí alespoň pár dní užili. Vyrázili jsme tradičně do Itálie, tentokrát až do Jižních Dolomit, do krásně zapadlého kouta – na Civettu. „Stará garda“ už to vzdala, ale přesto nás bylo zase přes 30. Protože se v prosinci pro nedostatek sněhu nejelo, tak se rády přidaly i některé „dospělé děti“, a dokonce i jeden vnouček. Byli jsme na jednom místě a tak to bylo vyloženo na pohodu. Pohodlné červené poloprázdné sjezdovky přikryté prašanem a jako bonus celé 4 dny obloha zalitá sluncem. Jeden den sice zlobil vítr (zastavil na čas i lanovku), ale na teráskách hospůdek se relaxovalo u pivečka či Bombardina (dámky) parádně. Akorát to strašně rychle uteklo. Teď už se všichni těšíme na jaro a současně vymýšlíme kam za rok. Už se přihlásili zase všichni, pokud zdraví dá.

Eva Vančurová

• • • ROZHOVOR • • •

STANISLAV KOPECKÝ OSLAVÍ 85 LET

Stanislav Kopecký žije v obci Louňovice od roku 1985, a protože se nemalou měrou zasloužil o její rozvoj, požádali jsme ho o krátký rozhovor.

Pověz nám něco o svém životě.

V roce 1944, téměř na konci války, jsem dokončil základní školu. Poté jsem studoval 2 roky obchodní školu. Pracoval jsem pak jako administrativní úředník a v roce 1954 jsem nastoupil do Pozemních staveb, kde jsem strávil 38 let. Tomu se říká věrnost podniku. Pracoval jsem u nich v různých pozicích od dělníka až po stavbyvedoucího. Dnes, když se dívám zpátky, jsem spokojen s tím, co jsem v životě u Pozemních staveb postavil. A od roku 1989 jsem v důchodu. To je můj krátký životopis.

Jak jsi se Ty, rodilý Vyžlovák, dostal do „konkurenčních“ Louňovic?

Louňovice jsem měl vždycky jako kamarádkou obec, měl jsem tu hodně přátel. A při stavebních pracích a cestou autobusem do Prahy jsem se seznámil se svou nynější ženou.

Co jsi pro obec udělal?

Myslím, že nejvíc jsem se zapsal do povědomí občanů Louňovic, když jsem dozoroval stavby vodovodu a kanalizace. To trvalo skoro 15 let. Vyztekal jsem se s dodavateli staveb a jejich dělníky, ale někdy i při řešení problémů, které stavby přinášely našim spoluobčanům. Snad si mnozí vzpomenu, jak jsem na kole objížděl jednotlivá pracoviště, protože jak stavba vodovodu, tak kanalizace byla roztahaná po obci. Ale měli jsme štěstí, že jsme narazili na slušné dodavatele, kteří drželi rozpočtové ceny a i kvalita odevzdané práce byla dobrá. Nikdy to nebylo takové zlé, jako vidíme dnes například na stavbě tunelu Blanka v Praze. A že bylo zejména na výkopech pro kanalizaci co řešit! Vzpomínám na dob-

ré dodavatele, zejména na partu pana Štursy a na party firmy VCES.

Co se Ti na obci líbí?

Chtěl bych vyzdvihnout celý kolektiv vedení obce od roku 1990 dodnes. Podívejte se, jak se vzhled obce za ty roky změnil! A jak se obec rozrostla! Co to dalo starostů zajistit pro všechny vodu, splaškovou kanalizaci, vedení elektřiny do země, veřejné osvětlení, plynofikaci a mnoho dalšího. Ale jsem rád, že vedení obce nezapomíná ani na život občanů. Oceňuji spolkovou činnost a jako fotbalový fanda zejména rozkvět Slavie Louňovice. Kdo by si kdy pomyslel, že naše malá obec bude hrát třetí ligu!

Co se ti na obci nelíbí?

Nelíbila se mi, zejména z počátku, organizace sběru tříděného odpadu. Myslím, že sběr do pytlů byl lepší. Nelíbí se mi zejména nepořádek kolem kontejnerů a jejich zaplňování občany jiných obcí. Ale dnes, když už se třídí odpad v domácnostech v tak velkém rozsahu a třídí se i v okolních obcích, se zdá, že zvolený systém je dobrý. A co mne mrzí, že občané málo chodí na veřejné schůze a málo se zajímají o dění v obci. Zdá se, že když šlo o akce, které se jich bezprostředně dotýkaly, projevovali větší zájem.

Co bys v obci změnil?

Rozhodně to je stav veřejných komunikací a chodníků. Vím, že z rozpočtu obce se mnohamilionové stavební akce těžko zajišťují, ale snad na to budou vypsány dotace. Obci bych popřál v úsilí o lepší komunikace mnoho úspěchů.

Jménem redakční rady přejeme našemu oslavenci k jeho 85. narozeninám mnoho zdraví.

Roman Čížek

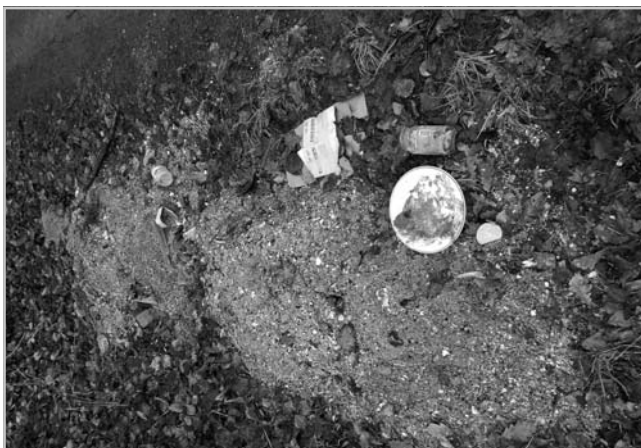
Postřeh z tradičních posezení důchodců

Mezi novodobé tradice patří i středeční a nedělní podvečerní posezení důchodců v místní restauraci. Jak to tak bývá, probírají se na nich novinky z obce, domluví se výlety na kole, na lyžích, utkání v tenise apod. Účast je obvykle kolem 20 lidí. Nechodím tam příliš často, ale čas od času ano a někdy jsem překvapen, co se dozvím. Tak třeba naposled, když jsme se s již zmiňovaným Jirkou Pospíšilem bavili o vánočních koledách, pronesl jeden starousedlík, kterému nechci dělat ostudu: „Ty,

Tuláku, a kde Ty vůbec bydlíš?“ A na vysvětlování Tuláka, že v ulici K Poštoлке, pronesl: „Tam já za silnici do Louňoveček nikdy nepříjdu“. To mě šokovalo, podobně jako asi dva měsíce předtím, když jeden Louňovák, který zde bydlí již 8 let, těžko dokázal vysvětlit, kde bydlí, svoje sousedy nezná, starostu minulého i současného jakbysmet. Tak to mi rozum nebere.

Pavel Čadil

Co mi hlava nebere?!

V uplynulých dvou letech jsme vynaložili nemalé úsilí a finance na likvidaci černých skládek na území naší obce. Bohužel náš předpoklad, že pak bude některým spoluobčanům žinantní uklizené místo znovu zaneřádit, se nenaplnil. Někomu stačí ke štěstí, když si odpad z hezky upravené zahrady hodí jen tak za plot nebo do blízkého lesa či do potoka. Pro někoho, komu z důvodu odložení horkého popela do popelnice tuto nevyvezou, je tak přece nejjednodušší popel vysypat do příkopu u cesty. Jinému je zase při návštěvě hřbitova zatěžko odnést hřbitovní odpad na vyhrazené místo, tak ho prostě hodí do lesa za hřbitovní zeď.

No a co! On to přeci někdo uklidí!

Josef Řehák

MINULOST a SOUČASNOST

PROTIEROZNÍ
ÚPRAVA
BEZEJMENNÉHO
POTOKA POD
ULICÍ KE
STUDÁNCE.

PO ÚPRAVĚ.

Redakce: šéfredaktorka Marie Boudová, Pavel Čadil, Roman Čížek, Božena Homolková, Dana Kodejšová, Otto Krutský, Elena Nimčová, Mariana Procházková, Josef Řehák, Eva Uzlová. Grafická úprava: Daniel Malák.

Vydavatel: Obecní úřad Louňovice. Registrace: MK ČR-E 173